

ОБЩИНА СОПОТ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
ВХОДЯЩ №: <i>ОС-323-2020</i> ^{#3}
ДАТА: <i>08.12.2020 г.</i>

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Областен управител на област Пловдив

Изм. № АК-01-234^{#4}
07-12-2020

ДО
Г-ЖА НЕЛИ ПЕНЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩИНСКИ
СЪВЕТ СОПОТ

КОПИЕ ДО
Г-Н ДЕЯН ДОЙНОВ
КМЕТ НА ОБЩИНА СОПОТ

На Ваш № ОС-323-2020/30.11.2020 г.

**УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КМЕТ,**

На основание чл. 32, ал. 2 от Закона за администрацията и във връзка с осъществявания контрол за законосъобразност по чл. 45, ал. 4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, констатирах частична незаконосъобразност на Наредба за определяне обема на животновъдната дейност и местата за отглеждане на селскостопанските животни и птици на територията на община Сопот, приета с Решение № 101, взето на извънредно заседание на Общински съвет-Сопот с Протокол № 20 от 26.11.2020 г., в частта на 16, ал. 2, т. 5 и Раздел VI „Контрол и административнонаказателни разпоредби“.

Акът е приет на правни основания чл. 21, ал. 1, т. 23 и 2 от ЗМСМА, чл. 8, 15 Закон за нормативните актове (ЗНА), във връзка с чл. 133 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВмД) и чл. 76 от АПК. Проведено е поименно гласуване - 16 гласа „За“ от общ брой на общинските съветници - 17. Докладната записка е депозирана от легитимен вносител - кметът на община Сопот. Към ДЗ са приложени мотиви, извлечения от официалната интернет страница и от портала за обществени консултации, от които е видно, че е извършена публикация, съобразно изискванията на чл. 26 ЗНА. Приложена е справка за постъпили предложения от проведените обществени консултации.

Предвид изложеното, наредбата е нормативен административен акт (НАА) и съгласно чл. 75, ал. 1 АПК съдържа административноправни норми, които се отнасят за неопределен и неограничен брой адресати и имат многократно правно действие. По смисъла на чл. 7, ал. 2 от ЗНА, наредбата е подзаконов нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. В този смисъл, разпоредбата на чл. 133, ал. 1 от ЗВмД представлява законова делегация за регулиране на местно ниво по отношение определяне обема на животновъдната дейност и местата за отглеждане на селскостопански животни по смисъла на Закона за животновъдството на територията на съответната община.

При осъществяване на контрол за законосъобразност се констатираха несъответствия с действащата нормативна уредба по отношение на чл. 16, ал. 2, т. 5 от Наредбата, съгласно който заустване на отпадъчни води в канализационната мрежа става при спазване на изискванията на Наредба № 6 за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти и Наредба № 9 за ползване на водоснабдителните и канализационни системи. Правилото препраща към нормативни актове, които понастоящем са отменени и не пораждат действие в правния мир. Наредба № 6 от 9.11.2000 г. за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти е отменена поради отпаднало нормативно основание. Последната е издадена въз основа на чл. 135, т. 12 от Закона за водите, като разпоредбата е отменена с ДВ бр. 58 от 31.07.2015 г. Наредба № 9 от 14.09.1994 г. за ползване на водоснабдителните и канализационните системи е отменена към 12.10.2020 г., като към момента приложение намира Наредба № 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи.

На следващо място, налице са съществени противоречия на административнонаказателни разпоредби, регламентирани в раздел VI от общинската наредба спрямо нормативен акт от по-висока степен – ЗВмД. В чл. 35 и 36 от Наредбата е уредено кои са компетентните лица за издаване на предписания и актове за установяване на административни нарушения по наредбата (в случая - кмета на общината и упълномощените от него лица), както и кой е органът, който следва да издава наказателните постановления (кмета на община Сопот). От друга страна, в чл. 38, ал. 1-4 са нормирани различни административнонаказателни състави, релевантни към голям брой хипотези, регламентирани в Наредбата. За всички нарушения са предвидени санкции в диапазона от 200 до 500 лв. - глоба за физически лица и от 500 до 2000 лв. - имуществена санкция за търговци и юридически лица.

Предвидените санкции в Наредбата се намират в пряко противоречие с административнонаказателни разпоредби, уредени в ЗВмД, като същите са в несъответствие, както по отношение на определения минимум и максимум на законорегламентираната санкция, така и по отношение компетентността на лицата, издаващи АУАН и на наказващия орган. Така например, при нарушение на задължения на собствениците и ползватели на животновъдни обекти със селскостопански животни, регламентирани в чл. 132 ЗВмД, в чл. 417, ал. 1 от с. з. е предвидено наказание глоба от 500 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 5000 лв. Когато нарушението е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 10 000 лв. Санкцията се налага при неспазване от страна на собствениците, съответно ползвателите на животновъдни обекти, на задължения, регламентирани в чл. 132 от ЗВмД, сред

които попадат такива, регламентирани и в Наредбата - спазване на изискванията за хуманно отношение към животните; спазване на ветеринарномедицинските изисквания за отглеждане, предвиждане, транспортиране на животните, предвидени в българското законодателство или в законодателството на Европейските съюз и др. Друг пример е разпоредбата на чл. 420а от ЗВмД, съгласно който, при нарушаване на забрана по чл. 139, ал. 1, т. 1, 1а, 3 - 5 и 15 (тук попадат хипотезите на отглеждането на животни, на които не е извършена официална идентификация, и/или на животни, по отношение на които не са изпълнени мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1 ЗВмД; придвижването или транспортирането на животни, на които не е извършена официална идентификация, и/или на животни, по отношение на които не са изпълнени мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1 ЗДВ; транспортирането на животни без ветеринарномедицинско свидетелство, а за едрите преживни и еднокопитните животни - и без ветеринарномедицински паспорт и др. застъпени и в Наредбата). Нарушителят се наказва с глоба от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение - с глоба от 500 до 1000 лв. Когато нарушението е извършено от едноличен търговец или юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 5000 лв. Разпоредбите не кореспондират с чл. 36 и 38 и 39 от Наредбата, като гореизложените примери са неизчерпателно изброени. В тази връзка, съгласно чл. 472, ал. 1 и 2 от ЗВмД, нарушенията се установяват с актове, съставени от ветеринарни лекари от БАБХ, а наказателните постановления се издават от директорите на ОДБХ, на чиято територия е извършено нарушението. Изключение е установено единствено за нарушенията, които са релевантни към домашните любимци (по чл. 426, 426а, 426б, 428 и 429 ЗВмД), които не са предмет на регулиране с настоящата наредба.

В допълнение, разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от общинската наредба предвижда, че „при повторно нарушение от същия вид, размерът на глобата или имуществената санкция се удвоява, а при следващо нарушение, санкцията е в петорен размер“. Законодателят борави с признака „повторност“ тогава, когато отговорността на нарушителя е ангажирана за квалифициран състав на нарушение. Недоумение буди използваният израз „следващо нарушение“ (вероятно трето по ред), доколкото подобен квалифициращ признак не съществува нито в Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), нито в специалния ЗВмД.

Предвид изложеното дотук, наредбата представлява подзаконов нормативен акт от местно значение, който има предназначение да детайлизира или доурегулира разпоредбите на нормативен акт от по-висока степен. Разпоредбите на наредбата следва да бъдат приети при стриктно придържане към установената законова рамка и в пълно съответствие със съдържанието му. Регламентацията, която дава общинската наредба, следва да уточнява и конкретизира законовата уредба съобразно местните условия, но не може да е в противоречие със закона, нито да преурежда по различен начин вече уредени от закон обществени отношения, в това число - компетентността на контролните и наказващи органи или законоустановения размер на санкцията за дадено нарушение. Административнонаказателните разпоредби от Наредбата на Общински съвет-Сопот са приети в нарушение на чл. 9, ал. 1 ЗНА и чл. 36, ал. 1 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на ЗНА, съгласно които, формулировката на разпоредбите следва да бъде кратка, точна и ясна. Необходимо е прецизиране на раздел VI от общинската Наредба при строго съблюдаване на ЗВмД, и в частност – административнонаказателните разпоредби, за да бъде избегнато излишно дублиране на норми и отклонения от правилата на нормативни актове от по-висок ранг.

Предвид гореизложените фактически и правни съображения и на основание чл. 45, ал. 4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, връщам в законовия 7-дневен срок за ново обсъждане и отмяна от Общински съвет - Сопот на Наредба за определяне обема на животновъдната дейност и местата за отглеждане на селскостопанските животни и птици на територията на община Сопот, приета с Решение № 101, взето на извънредно заседание на Общински съвет-Сопот с Протокол № 20 от 26.11.2020 г., в частта на 16, ал. 2, т. 5 и Раздел VI „Контрол и административнонаказателни разпоредби“.

На основание чл. 45, ал. 7 от ЗМСМА, Ви указвам, че следва да преразгледате в 14-дневен срок от получаване на настоящото писмо приетия акт в посочената част, в противен случай ще са налице основания да оспорим същия по съдебен ред.

С уважение,

ДАНИ КАНАЗИРЕВА

Областен управител на област Пловдив